

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/159/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712207534
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712207534.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľov 1/ M. J., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J. XXXX/XX, 2/ B. J., rod. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., J., O. L. XX, 3/ B. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom L., A. XXXX/XX, všetci zastúpení advokátskou kanceláriou UHAL' s. r. o. so sídlom vo Zvolene, nám. SNP 6/11, IČO: 47 236 655, proti odporcovi RIZENEK s. r. o., so sídlom v Žiline, Moyzesova 57, zastúpeného JUDr. Oskarom Chnárkom, advokátska kancelária KOVAL & spol., so sídlom Banská Bystrica, Komenského 3, o určení, že spoluvlastnícky podiel patrí do dedičstva, na odvolanie odporcu do výroku o trovách konania v rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 13C/68/2012 - 98 zo dňa 14. 02. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 99,50 EUR za súdny poplatok a v sume 1.310,86 EUR trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e.

Vo výroku, ktorým okresný súd určil, že spoluvlastnícky podiel patrí do dedičstva po zomrelom O. I., nar. XX. XX. XXXX, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom č. k. 13C/68/2012 - 98 zo dňa 14. 02. 2013 určil, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/10 v pomere k celku k pozemku, parcele registra „C“, evidovanej na katastrálnej mape parc. č. XXXX/X - ostatné plochy o výmere 1521 m², evidovanej Správou katastra J. na LV č. XXXX v kat. úz. J., obec J., patrí do dedičstva po zomrelom O. I., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L., A. XXXX/XX. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu v konaní tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1., 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v sume 99,50 EUR za zaplatený súdny poplatok a v sume 1.310,86 EUR trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z hodnoty sporu 6.058,55 EUR, čo je 1/10 hodnoty spoluvlastníckeho podielu k pozemku C-KN parc. č. XXXX/X kat. úz. J., ktorý odporca nadobudol kúpnu zmluvou za 60.578,90 EUR. Za účelné považoval súd päť úkonov právnej služby po 210,81 EUR a to prevzatie zastúpenia, vypracovanie návrhu, vyjadrenia, 2 x zastupovanie na pojednávaní, spolu 1.054,05 EUR, k tomu 4 x paušálna suma náhrad po 7,63 EUR a 1 x 7,81 EUR, spolu 38,33 EUR + 20 % DPH, všetko spolu 1.310,86 EUR. Okresný súd nemal dôvod na aplikáciu § 150 OSP hlavne z dôvodu, že konaniu predchádzalo viacero konaní, v ktorých sa riešila obdobná otázka, o čom odporca vedel a vyplývalo to aj z návrhu.

Proti výroku, ktorými bola odporcovi uložená povinnosť nahradiť navrhovateľom trovy konania podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý namietal nesprávne právne posúdenie. Predmetom konania bola určovacia žaloba, predmet sporu nebol daný majetkovou hodnotou a preto okresný súd nesprávne ustálil hodnotu sporu vo výške 1/10 hodnoty spoluvlastníckeho podielu, ktorý odporca nadobudol za kúpnu cenu 60.578,90 EUR. Navrhovatelia pri platení súdneho poplatku vychádzali zo skutočnosti, že predmet konania nemožno oceniť peniazmi, s čím sa stotožnil

aj konajúci súd. Rovnako ako pri vyrubení súdneho poplatku, ak je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno predmet konania oceniť z hľadiska tarifnej odmeny advokáta. Okresný súd sa zaoberal dôvodmi, pre ktoré neaplikoval § 150 OSP, keď vychádzal z toho, že konaniu predchádzali iné konania, ktoré boli základom sporu a o ktorých mal odporca vedomosť. Odporca však zotrval na tom, že dôvody osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 OSP existovali. Mal za to, že svojím správaním nedal podnet na začatie konania. Pri nadobudnutí pozemkov od osoby, ktorá vystupovala ako vlastník nehnuteľností, bol dobromyseľný. Podanie určovacej žaloby bolo jediným zákonným spôsobom, aby navrhovatelia dosiahli spoluvlastnícky podiel do dedičstva. Okrem toho v priebehu konania došlo k navýšeniu trov z dôvodu odročenia pojednávania 26. 11. 2012 za účelom doplnenia dokazovania. Z toho vyplýva, že navrhovatelia zastúpení advokátom neuviedli všetky skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone. Navrhol, aby odvolací súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Navrhovatelia prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhli rozhodnutie okresného súdu potvrdiť. Proti tvrdeniu, že predmet sporu nie je určený majetkovou hodnotou s poukazom na výšku súdneho poplatku, poukázal na Nález I. ÚS 119/2012 z 16. 05. 2012, podľa ktorého úprava v § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vylučuje použitie § 11 ods. 1 písm. a) a rovnako aj ustanovení zákona o súdnych poplatkoch. Preto nie je možné vychádzať z názoru, že vždy, keď je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k veci, nemožno predmet konania oceniť peniazmi z hľadiska tarifnej odmeny. Uvedený nález ústavného súdu poukázal na to, že ak je možné peniazmi oceniť vec, právo alebo plnenie, ktoré je predmetom sporu, je potrebné takéto ocenenie považovať za základ pre tarifnú hodnotu podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Aj v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/4/2013 - 124 sa uvádza, že pokiaľ súd koná o určení vlastníctva, kedy sa posudzuje existencia vlastníckeho práva k veci ... hodnotou pre určenie tarifnej odmeny sa stáva cena/hodnota vlastníctva, ku ktorému sa právo určuje. Odporca nadobudol sporné nehnuteľnosti na základe kúpnej ceny za cenu 1.825.200,- Sk a táto cena odzrkadľuje hodnotu predmetu kúpy. Preto 1/10 zodpovedá spoluvlastníckemu podielu, ktorý bol hodnotou predmetu sporu. Citovaný nález ústavného súdu rozlišuje právnu úpravu súdnych poplatkov a právnu úpravu odmeny a náhrady advokátov. Potom nie je možné odvodzovať náhradu trov konania od výšky zaplateného súdneho poplatku a názor, ktorý uviedol odporca v odvolaní bol prekonaný. Pokiaľ odporca nedal dôvod na začatie konania, aj navrhovatelia iba uplatňovali svoje práva legálnou cestou. Navrhovatelia tiež nezapríčinili odročenie pojednávania, pretože súd si vyžiadal zo Správy katastra dôkazy, ktorý bol označený už pri podaní návrhu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.1, 2 OSP a rozsudok v napadnutom výroku podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 2 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb.

Okresný súd rozhodol o povinnosti odporcu nahradíť trovy konania, keď za základ pre určenie odmeny považoval sumu 6.058,55 EUR. Uvedená suma zodpovedala 1/10 hodnoty nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom sporu, pričom hodnota bola zistená ako cena, za ktorú nehnuteľnosť odporca kúpil. Uvedenú cenu odporca nespochybňoval ani neuviedol inú hodnotu sporných nehnuteľností. Podľa § 10 ods. 1 sa určuje tarifná odmena advokáta za zastupovanie v občianskom konaní, ktorá môže byť zvýšená, ak advokát zastupuje viac osôb. V posudzovanej veci právny zástupca navrhovateľov neuplatnil zvýšenú odmenu podľa § 13 ods. 2 vyhlášky a pretože o trovách súd rozhoduje na návrh, nemohol súd priznať viac ako bolo uplatnené.

Dôvody pre iné posúdenie náhrady trov konania z odvolania ani z obsahu spisu odvolací súd nezistil. Okresný súd sa s námietkami, ktorými bolo odôvodnené odvolanie odporcu vysporiadal a navrhovateľovi priznal len náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia, keď rozhodoval podľa výsledkov konania a zásady úspešnosti navrhovateľov v konaní. Pri určení tarifnej odmeny advokáta okresný súd správne vyšiel z hodnoty sporu, práva je cena/hodnota vlastníctva, ku ktorému sa právo určuje. Na tom nič nemení skutočnosť, že súdny poplatok bol vyrubený z neurčitku ako v prípade, keď hodnotu nemožno zistiť. Vyčíslenie súdneho poplatku a odmeny advokáta nemožno zamieňať, pretože každé vychádza z vlastnej právnej úpravy.

O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože neboli uplatnené podľa § 151 ods. 1 OSP.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.